



Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

Μέλος της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ-WFTU)

Αγ. Φιλοθέης 5β, 105 56 Αθήνα

Τηλ. 210 3301842, 210 3301847, 210 3833786 Fax 210 3802 864

Site: <https://pamehellas.gr> E-mail: pame@pamehellas.gr Twitter: <https://twitter.com/PAMEhellas>

Αθήνα, 5/2/2026

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κυβέρνηση και επιχειρηματικοί όμιλοι να χαίρονται τον εταίρο τους Παναγόπουλο και την ηγεσία της ΓΣΕΕ

Οι αποκαλύψεις για τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ αποτελούν την κατάληξη μιας πορείας βαθιάς σήψης και εκφυλισμού της ηγεσίας της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα. Μια πορεία στήριξης της στρατηγικής του κεφαλαίου, της Ε.Ε. και των κυβερνήσεων κάθε απόχρωσης που έβρισκαν στην ηγεσία της ΓΣΕΕ τους πιο πρόθυμους υποστηρικτές για την προώθηση των αντιλαϊκών πολιτικών και εκατοντάδων αντεργατικών νόμων.

Η ηγεσία της ΓΣΕΕ έχει γράψει μαύρη ιστορία, μια ιστορία προδοσίας των εργατικών αγώνων που θα χρειαζόταν τόμους για να καταγραφεί. Κορυφαία πράξη προδοσίας ήταν η ιστορική κατάργηση του 8ωρου και η παράδοση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στο κράτος και στους εργοδότες, για τα οποία αυτή η ηγεσία όχι μόνο δεν έκανε τίποτα, αλλά λοιδορούσε τους αγώνες των εργαζομένων λέγοντας ότι «οι απεργίες έχουν φάει τα ψωμιά τους».

Κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει το γεγονός ότι ενώ εκατοντάδες συνδικάτα, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα οργάνωναν την πάλη τους ενάντια στα σχέδια επιβολής του 13ωρου, η ηγεσία της ΓΣΕΕ διαπραγματεύονταν στα κρυφά με την Κεραμέως και τους βιομηχάνους τη συμφωνία-αίσχος για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Μια συμφωνία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του κεφαλαίου, που νομιμοποιεί τη φτώχεια, τους καθηλωμένους μισθούς και τη διάλυση των εργατικών δικαιωμάτων.

Επίσης, στάθηκε ανοιχτά απέναντι στις απεργίες και τους αγώνες για το έγκλημα στα Τέμπη, επιχειρώντας να ξεπλύνει τις εγκληματικές ευθύνες κράτους και επιχειρηματικών ομίλων.

Εδώ και χρόνια, τα συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ έχουν αποκαλύψει τον πραγματικό ρόλο των δυνάμεων του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού. Δόθηκε μια σκληρή μάχη όλα τα προηγούμενα χρόνια και συνεχίζεται για τον προσανατολισμό του κινήματος και για να ξεφύγει από το θανάσιμο εναγκαλισμό κράτους και εργοδοσίας.

Αντιπαλέψαμε τους μηχανισμούς νοθείας και αλλοίωσης συσχετισμών οι οποίοι στήνονται από τους εργατοπατέρες για να παραχαράσσουν τη βούληση των εργαζομένων, να φιμώνουν τις αγωνιστικές φωνές και να διατηρούν τη ΓΣΕΕ σε γραφείο εξυπηρέτησης των εργοδοτών, αξιοποιώντας για αυτό το σκοπό κονδύλια τα οποία υποτίθεται ότι προορίζονταν για την επιμόρφωση των εργαζομένων

Τέτοιος μηχανισμός κατέληξε να είναι εκτός των άλλων και το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, που αξιοποιήθηκε ως δούρειος ίππος για να περνά η αντεργατική πολιτική μέσα στα συνδικάτα, να προχωρά η ενσωμάτωση και η εξαγορά συνδικαλιστών και η «υλοποίηση» των προγραμμάτων που «εξασφάλιζε» πλαστούς συσχετισμούς σε ανύπαρκτα σωματεία.

Αυτό δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Πριν λίγα χρόνια αποκαλύφθηκε η σαπίλα της εξαγοράς και τους εκφυλισμού της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας (ΣΕΣ/ETUC) που έβαζαν πλάτη σε αντιδραστικές διατάξεις με τα αιματοβαμμένα πετροδόλλα του Κατάρ και άλλων λόμπι.

Αυτοί είναι οι εργатоπατέρες, αυτός είναι και ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ. Αυτοί που χτίζουν καριέρες πάνω στην εκμετάλλευση των εργατών. Αυτοί που, όταν οι εργαζόμενοι τους κατήγγειλαν ως συνδικαλιστική μαφία, βρήκαν ασπίδα προστασίας στην κυβέρνηση της ΝΔ, η οποία έστειλε τα ΜΑΤ για να τους φυλάξει και να τους κρατήσει στις καρέκλες τους. Όπως και τώρα, που η κυβέρνηση της ΝΔ και η υπουργός εργασίας Κεραμέως προσπάθησε να τους εξασφαλίσει ρόλο και ύπαρξη μέσα από την κατάπτυστη συμφωνία κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων εργασίας

Να τους χαίρεται η κυβέρνηση, οι βιομήχανοι και τα κόμματα στα οποία ανήκουν!

Κάθε εργαζόμενος και εργαζόμενη πρέπει να σκεφτεί καλά. Τα συνδικάτα δεν είναι τσιφλίκι αυτών των τύπων, είναι το σπίτι των εργαζομένων. Για αυτό και η απουσία από την ενεργή συμμετοχή αφήνει χώρο στη δράση των εργοδοτικών και κυβερνητικών υπαλλήλων στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η ελπιδοφόρα αλλαγή συσχετισμών που συντελείται σε δεκάδες σωματεία, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα είναι η ελπίδα και πρέπει να συνεχιστεί όπως στο Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας.

Να δυναμώσει η πάλη απέναντι στο δηλητήριο του κοινωνικού εταιρισμού και της ταξικής συνεργασίας. Να δυναμώσει η πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων απέναντι στο σύστημα του πολέμου, της φτώχειας της εκμετάλλευσης.

Όλοι στα συνδικάτα, όλοι στον αγώνα

Συνδικάτα εργατών όχι των εργοδοτών.

